

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa S. S.A. w P.

przeciwko M. C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 6 listopada 2019 r., sygn. akt (...)

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to,

że w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany M. C. powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, wynikającą z tego, że Sąd Apelacyjny, w ślad za Sądem Okręgowym, w sposób oczywisty i rażący naruszył przepisy postępowania i przepisy prawa materialnego, a naruszenie to miało wpływ na wynik sprawy.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, oczywista zasadność skargi oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Jest tak wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumenty oczywiście uzasadniają zasadność wniesionego środka zaskarżenia. Oczywiście jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane uchybienia muszą zatem mieć kwalifikowany charakter i być dostrzegalne na pierwszy rzut oka (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Analiza lakonicznego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalała przyjąć, by zaskarżony wyrok był wadliwy, a tym bardziej, by był on nieprawidłowy w stopniu oczywistym i widocznym *prima vista*, czego wymaga przyczyna kasacyjna określona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wniosek ten ograniczał się w istocie do wyrażenia przez skarżącego poglądu, że Sądy *meriti* dopuściły się rażącego naruszenia prawa, nie zawierał natomiast wskazania przepisu lub przepisów prawa, z którymi koliduje - w ocenie skarżącego - zaskarżone orzeczenie oraz przekonującego, profesjonalnego wywodu prawnego, który mógłby za takim stanowiskiem przemawiać.

Przypomnieć trzeba w tym kontekście, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie, stanowi - obok podstaw skargi kasacyjnej i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) - odrębne i samodzielne wymaganie konstrukcyjne skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Wynika to z odmiennej funkcji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, która polega na przekonaniu Sądu Najwyższego, że merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej jest uzasadnione z punktu widzenia jej publicznoprawnych, ponadindywidualnych celów. Ocena zasadności podstaw kasacyjnych i wypełniających je zarzutów ma charakter następczy i jest uwarunkowana uprzednim pozytywnym rozstrzygnięciem w przedmiocie okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych). W związku z tym, w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się konsekwentnie, że do Sądu Najwyższego nie należy poszukiwanie argumentów na rzecz merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej w podstawach kasacyjnych i ich uzasadnieniu, jeżeli strona nie powołuje ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, niepubl., z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, niepubl., z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17, niepubl., i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17, niepubl.).

Ubocznie należało zwrócić uwagę, że sąd rozpoznający apelację jest związany zarzutami naruszenia prawa procesowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 55), tymczasem strona skarżąca nie zarzucała w apelacji przeprowadzenia dowodu z dokumentu obejmującego deklarację wekslową bez wydania postanowienia o dopuszczeniu tego dowodu, co podnosi obecnie w skardze kasacyjnej. Zarzut taki nie wynikał z ogólnikowo sformułowanego zarzutu naruszenia art. 232 k.p.c., pomijając, że przepis ten, w zakresie zdania pierwszego, adresowany jest do stron, nie zaś do sądu. Zaniechanie wydania przez sąd postanowienia dowodowego nie jest przy tym per se uchybieniem procesowym mogącym mieć wpływ na wynik sprawy i godzącym w zasadę kontradiktoryjności (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2014 r., III CSK 92/14, niepubl. i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2017 r., III CSK 329/16, niepubl.). W orzecznictwie

przyjęto ponadto, że ewentualnie wadliwe dopuszczenie spóźnionego materiału procesowego (twierdzenia faktycznego lub dowodu), nie może stanowić skutecznego zarzutu skargi kasacyjnej lub apelacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2019 r., II CSK 3503/18, OSNC 2020, nr 6, poz. 51).

Należało tym samym uznać, że skarżący nie wykazał twierdzonej przyczyny kasacyjnej, co uzasadniało odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw